

മൗദുദിയിൽ നിന്ന് മൗദുദിയിലേക്കുള്ള ദൂരം

കെ.എം. ഷാജി

1992 ഓഗസ്റ്റ് നോൺ ഒരു സംഘം ആർ.എസ്.എസ്.കാർ നടത്തിയ 'നാടൻ' ബോംബാക്രമണത്തിൽ അബ്ദുൽ നാസർ മൗദുദിയുടെ ഒരു കാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടത്. തീവ്രവാദത്തിന്റെ വിഷം തുപ്പുന്ന രണ്ടാൽസുക പ്രഭാഷണങ്ങളുമായി കേരളമണ്ണോളമിങ്ങോളം മൗദുദി നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. വിവേകം വികാരത്തിന് അടിയറവെച്ച ഒരു കുട്ടം മുസ്ലിം ചെറുപ്പക്കാരെ പരമതദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉച്ഛ്വാസമായിത്തീർന്നതിനോടൊപ്പം മുസ്ലിം വിരോധം രക്തത്തിലലിഞ്ഞു ചേർന്ന ഒരു വിഭാഗം സംഘപരിവാറുകാരെ ആ അന്തസ്സാരവിഹീന പ്രഭാഷണങ്ങൾ പ്രതികാരമൂർത്തികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് മൗദുദിക്ക് നേരെ നടന്ന നികൃഷ്ട കൃത്യത്തെ പ്രബുദ്ധമായി ചിന്തിക്കുന്ന കേരളീയ സമൂഹം ഒന്നടങ്കം അപലിപ്പിച്ചതാണ്. വർഗ്ഗീയതയ്ക്കുള്ള മറുപടി വർഗ്ഗീയതയല്ല എന്ന പരമാർത്ഥം അറിയാവുന്നവരായിരുന്നു അവരെല്ലാവരും.

പക്ഷേ, ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയും ആ സംഘടനയുടെ സാരഥ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'മാധ്യമം' എന്ന പത്രവും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രതികരിച്ചത് മറ്റൊരു വിധത്തിലാണ്. 'മൗദുദിയുടെ ഒരു കാല് 'ശഹീദായി'. ഒരു കാല് പോയാലേന്ത് ഇവിടെ ആയിരം കാലുകൾ വേറെയില്ലേ?' മാധ്യമം എഴുതി. അക്കാലത്ത് മാധ്യമം മൗദുദിയെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയത് ഇമാം ഹുസൈൻ (റ) വിനോദാണ്.

തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആദ്യപാദത്തിൽ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി അവരുടെ തട്ടകമെന്ന് കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുന്ന ചേന്നമംഗലൂരിൽ മൗദുദി പലതവണ വന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രഭാഷണത്തിനല്ല, സൈദ്ധാന്തിക രംഗത്ത് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ താക്കോൽ സ്ഥാപനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ചിലരുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കാൻ. ആർ.എസ്.എസ്.ന് ബദലായി മൗദുദി സ്ഥാപിച്ച ഐ.എസ്.എസ് പിരിച്ചുവിടുമെന്ന ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ 'അതുകൊണ്ട്' എന്ന് മൗദുദിയെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കാനായി ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി തന്നെ ദൂതനായി മൗദുദിയുടെ അടുത്തേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അക്കാലത്ത് മാധ്യമത്തിന്റെ അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്ററായിരുന്ന ഒ. അബ്ദുല്ല എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

'ഒന്നിലധികം തവണ ഉണ്ടായി ജമാഅത്ത് നേതൃത്വമൊത്തുള്ള മൗദുദിയുടെ സിറ്റിംഗ്. മൗദുദിയുടെ കൂടെയുള്ള യുവാക്കളെ എങ്ങനെ ഇസ്ലാമികമായി സംസ്കരിച്ചെടുക്കാനാവും, അവർക്ക് ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷണശീലങ്ങൾ നൽകാൻ എന്ത് സംവിധാനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താനാവും, എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ഈ ഒത്തു ചേരലുകളിലെ ചർച്ചകളോരോന്നും. ഒരു ദിവസം മൗദുദി പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ ഗൾഫിൽ പോകുകയാണ്. എനിക്ക് കുറഞ്ഞ കാലത്തെ അവധി വേണം. സംഘനയെ നയിക്കാൻ ഞാൻ പകരം ആളെത്തരാം'. എത്ര കാലത്തേക്ക് എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുവർഷത്തേക്ക് എന്നായിരുന്നു മറുപടി. എന്നാൽ ജമാഅത്ത് നേതാക്കൾ അനുവദിച്ചില്ല. പരമാവധി മൂന്നു മാസം ലീവ് അനുവദിക്കാം. അതിൽ കൂടുതൽ ലീവനുവദിച്ചാൽ അത് താങ്കൾ വഴികാട്ടണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു പിന്നാലെ വന്നവരെ വഞ്ചിക്കലാവും. അത് ശരിയല്ലെന്നായിരുന്നു ജമാഅത്ത് നിലപാട്' (ഒ. അബ്ദുല്ല, ചന്ദ്രിക, 2005 ജൂലൈ 15)

മാധ്യമത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ പുറത്തുപോകേണ്ടി വന്നവെങ്കിലും ഒ. അബ്ദുല്ല ഇപ്പോഴും ചേന്നമംഗലൂരിൽ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്കാർ നടത്തുന്ന ഇസ്ലാഹിയ കോളജിൽ അധ്യാപകനാണ്. ഒ. അബ്ദുറഹിമാൻ ജേഷ്ററാണ്. ഇപ്പോഴും ജമാഅത്ത് അംഗവുമാണ്. പി.ഡി.പി യുടെ മാനിഫെസ്റ്റോ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ തന്റെ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ മൗദുദി തേടിയിരുന്നതായും ഒ. അബ്ദുല്ല വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരിക്കൽ മൗദുദിയെ ഇമാം ഹുസൈൻ (റ) വിനോദ് ഉപമിച്ച 'മാധ്യമ'ത്തിന്റെ പത്രാധിപർ 'മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പി'നെപ്പോലെ ആഭിജാത്യമുള്ള ഒരു വാരികയുടെ താളുകളിൽ തീവ്രവാദത്തെ പൊതുവിലും മൗദുദിയുടെ വിധംസകസംഘത്തെ വിശേഷിച്ചും വെള്ളപൂശി എഴുതികണ്ടപ്പോൾ ഒരൽഭുതവും ഉണ്ടായില്ല. മനുഷ്യന്റെ സാമാന്യബുദ്ധിക്ക് നിരക്കാത്ത ചില വികലയുക്തികൾ നിരത്തി, പുകമറ സൃഷ്ടിച്ച്, വായനക്കാരെല്ലാം വിഡ്ഢികളാണെന്ന് ധരിച്ചുവശായി സായുജ്യമടയുകയാണ് ലേഖകൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വരിയും മറുപടി അർഹിക്കുന്നതാണ്. വിസ്താരഭയം കാരണം പ്രസക്തമായവ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ലൗജിഹാദിനെയും മൗദുദി-സൂഫിയമൗദുദി-തടിയന്റുവിടെ നസീർ തീവ്രവാദപർവത്തെയും കുട്ടിക്കഴക്കുന്ന രാസവിദ്യയിലൂടെയാണ് അബ്ദുറഹിമാന്റെ ലേഖനം മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നത്. ലൗജിഹാദ് കെട്ടുകഥയാണെന്ന് ഇന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അതുപോലെത്തന്നെ വെറുമൊരു കെട്ടുകഥയാണ് ഇപ്പോൾ പിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തീവ്രവാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള 'കഥ'കളും. ഇതാണ് ലേഖകന്റെ സരളമനോഹര വാദം! തടിയന്റുവിടെ നസീറിനെ ഉദ്ധരിച്ച് പോലീസ് പറയുന്നത് കേട്ട് ഇവിടുത്തെ 'ചില' മാധ്യമങ്ങൾ കഥകൾ മെനയുകയാണത്രെ. ലൗ ജിഹാദ് കെട്ടുകഥയാണെന്ന് കോടതികളെ ബോധിപ്പിച്ചത് ഇതേ പോലിസാണ്. അതിൽ ബി.ജെ.പി. ഭരിക്കുന്ന കർണാടകയിലെ പോലീസും പെടും. അപ്പോൾ പോലീസും ജുഡീഷ്യറിയും പരമസ്വീകാര്യം. നസീറിന്റെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറസ്റ്റുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതേ പോലീസ് തീർത്തും അസ്വീകാര്യം! ബംഗ്ലാദേശ് റൈഫിൾസ് പിടികൂടിയ മൂന്നംഗ സംഘവുമായുള്ള ബന്ധമാണ് നസീറിനെ ബംഗ്ലാദേശിലെത്തിച്ചതെന്നാണ് ലേഖകന്റെ വിവരം. ഇ.കെ. നായനാർ വധശ്രമക്കേസിലും വിനോദ് വധക്കേസിലും കണ്ണൂർ ചിക്കൻസ്റ്റാൾ സ്ഫോടനക്കേസിലും പ്രതിയാണ്

നസീറെന് (ഇപ്പോൾ അതിലേറെ കേസുകളിൽ) അദ്ദേഹത്തെ കേരള പോലീസ് ഒരു പ്രാവശ്യം പിടികൂടിയതാണെന്നും പിന്നീട് 'മന്ത്രവിദ്യ' കാരണം രക്ഷപ്പെട്ടതാണെന്നും അതിനു ശേഷം ബംഗ്ലാദേശിൽ നസീർ ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഫോൺ നമ്പറടക്കം കേരള പോലീസ് ഇന്റർപോളിന് കൈമാറിയതാണെന്നും പത്രാധിപർ കൂടിയായ ലേഖകന് വിവരമില്ല!

ഏറ്റവും രസകരമായ കാര്യം, അന്താരാഷ്ട്ര ഭീകരനും മുൻബൈ ആക്രമത്തിന്റെ സൂത്രധാരനുമായ ഡേവിഡ് കോൾമാൻ ഹെഡ്ലിയും തടിയന്റവിടെ നസീറും അബ്ദുറഹിമാന്റെ ലേഖനത്തിൽ വെറും 'കുറ്റവാളി'കൾ മാത്രമായാണ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവരൊക്കെ 'ഒറ്റപ്പെട്ട ക്രിമിനലുകൾ' മാത്രം. തീവ്രവാദി, ഭീകരവാദി എന്നൊന്നും അവരെ വിളിക്കാനേ ലേഖകന് വയ്യ. എങ്ങനെ പറ്റും? കാൾമീരിലെ ഹിസ്ബൂൾ മുജാഹിദീൻ എന്ന ലക്ഷണമൊത്ത തീവ്രവാദസംഘടന ജാമഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ അരുമസന്താനമാണല്ലോ.

'ഒറ്റപ്പെട്ട ക്രിമിനലുകൾ' തീവ്രവാദിസംഘടനകളിൽ കണ്ണിചേരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ബാധ്യത ഒരു സമുദായം മുഴുവൻ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന് ഗദ്ഗദകണ്ഠനാകുന്നുണ്ട് ലേഖകൻ. മുസ്ലിം സമുദായം ഈ തീവ്രവാദികളുടെ ബാധ്യത ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. മുസ്ലിംലീഗോ കേരള നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീനോ സംസ്തകേരള ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലമയോ, അതായത് മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷവും അവരെ അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിട്ടേയുള്ളൂ. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്കാണ് ഇതിൽ വ്യാകുലതയും പരിഭവവും പരിവേദനവും. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. ഒരേ തുവൽ പക്ഷികളിൽ ഒന്നിന്റെ ചിറകരിയപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റേത് വേദനിക്കുന്നത് പ്രകൃതി സഹജമാണ്.

മതേതരത്വത്തിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ ഹിന്ദുത്വ അജണ്ട സമർത്ഥമായി നടപ്പാക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാണ് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുള്ളതെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് പച്ചയായ ഹിന്ദുത്വ അജണ്ടക്കാർ ഇവിടെ പച്ചപിടിക്കാത്തതെന്നും ഒരിടത്ത് ലേഖകൻ എഴുതുന്നു. ഇത് ഇന്ത്യയിലെ സെക്കുലർ സമൂഹത്തെ ആമുലാഗ്രം അപഹസിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. ലേഖകൻ പേർത്തും പേർത്തും ഉദ്ധരിക്കുന്ന സച്ചാർ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടും ലിബർഹാൻ റിപ്പോർട്ടുമൊക്കെ ഈ 'മതേതര മേൽവിലാസ'ക്കാരുടെ ശ്രമഫലമാണ്. മതേതരത്വത്തെയും ജനാധിപത്യത്തെയും ദേശീയതയെയും ഏഴ് പതിറ്റാണ്ടായി ഭർസിച്ച് പോരുന്ന ലേഖകന്റെ മാതൃസംഘടനക്ക് എന്ത് മതേതരത്വം, എന്ത് ജനാധിപത്യം? രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ മതേതര പാർട്ടിയായ കോൺഗ്രസിനെതിരെ ഒളിയമ്പരിയുമ്പോൾ അതിനെ നട്ടുനന്നച്ചു വളർത്തിയ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ വധിച്ചത് ഒരു ഹിന്ദുത്വ സംഘമാണെന്നെങ്കിലും ഓർക്കണമായിരുന്നു.

കാൾമീർ കേന്ദ്രീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വിഘടന സംഘടനയുമായും ഇന്ത്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഒരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന അസന്ദിഗ്ധ പ്രസ്താവം സഭയെ നടുത്തുണുണ്ട് ലേഖകൻ. ഇത് പറയാൻ ലേഖകൻ എൻ.ഐ.എ.യിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാണോ? കപ്പ് വാരയിൽ വെടിയേറ്റ് മരിച്ച അഞ്ച് മലയാളി യുവാക്കൾ കാൾമീരിൽ മാനത്ത് നിന്ന് പൊട്ടിപ്പോയതാണോ? ലഷ്കർ ഇ. തൊയ്ബയുടെ ദക്ഷിണേന്ത്യ കമാണ്ടർ സത്താർഭായ് എന്ന സൈനധീൻ ശ്രീനഗർ സ്വദേശിയാണോ? എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളെ ഇങ്ങനെയെല്ലാം കേരളത്തിൽ സൂഫിയ മൗദുദിയുടെ വീട്ടിൽ നിർത്തി പഠിപ്പിച്ചതെന്തിനാണ്? ബംഗ്ലാദേശോളമെത്തിയ നസീർ ദാൽ തടാകത്തിനരികിലാണോ ജനിച്ചു വളർന്നത്? ലഷ്കറിന്റെ ആത്മമിത്രം ആലുവക്കാരൻ സി.എ.എം. ബഷീർ മുസഹറാബാദിലാണോ ജനിച്ചത്? (ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ ആദ്യകാല വിദ്യാർഥി സംഘടനയായ 'സിമി' യുടെ അഖിലേന്ത്യാ നേതാവായിരുന്നു ബഷീർ) മാത്രമല്ല, ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ താത്വികജീഹാദായ പ്രബോധനത്തിൽ കാൾമീരിലെ വിഘടന-ഭീകര സംഘടനകളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നത് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയാണെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

“താഴ്വരയിൽ തീവ്രവാദി പ്രവർത്തനം ശക്തിപ്പെട്ട ശേഷം ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. താഴ്വരയിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ തീവ്രവാദി ഗ്രൂപ്പുകളിലൊന്നായ ഹിസ്ബൂൽ മുജാഹിദീൻ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി അനുകൂലഗ്രൂപ്പാണ്. ഇതുനൂപുറമെ 'അല്ലാഹ് ടൈഗേഴ്സ്' എന്ന ഒരു സംഘത്തിനും ജമാഅത്ത് രൂപം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വിവിധ തീവ്രവാദിഗ്രൂപ്പുകളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിലും ജമാഅത്തിന്റെ പങ്ക് പ്രധാനമാണ്” (ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി അമ്പതാം വാർഷികപ്പതിപ്പ്, 1992, പേജ് 145)

മതനിരപേക്ഷ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രതലത്തിൽ തുല്യാവകാശമുള്ള പൗരന്മാരായും സാമൂഹിക നീതി പങ്കിടുന്നവരായും ജീവിക്കാൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന സന്ദേഹം ലേഖകനയർത്തുന്നുണ്ട്. ജനാധിപത്യപ്രക്രിയയിൽ ഊർജസ്വലമായി ഭാഗഭാക്കായ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിംകൾക്ക് അതിന് സാധിക്കുന്നുണ്ട്. താഗൂത്ത് (ദൈവവിരുദ്ധ) സർക്കാരായ ഇന്ത്യയുടെ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിൽ മുസ്ലിംകൾ ഒരു കാരണവശാലും പങ്കെടുക്കരുതെന്നും ഉദ്യോഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും സമീപകാലം വരെ ശഠിച്ചു പോന്നത് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയാണ്. കേരളത്തിലെ മുസ്ലിംകൾ ഈ മൗദുദിയൻ ഉദ്ദേശങ്ങളെ തികഞ്ഞ അപജ്ഞയോടെ തള്ളിയതുകൊണ്ട് സാമൂഹികമായും രാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികമായും ഇന്ത്യയിലെ ഇതര മുസ്ലിം ജനവിഭാഗങ്ങളേക്കാൾ അവർ ബഹുകാതം മുന്നിലാണ്. മാത്രമല്ല, അവർ കേരളീയ മുഖ്യധാരയിൽ തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളത്തിനു പുറത്തുള്ള മുസ്ലിംകളെ മുഖ്യധാരയിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മൗദുദിയെപ്പോലെയുള്ള പ്രതിലോമചിന്തകർ വഹിച്ച പങ്ക് ചെറുതല്ല താനും.

പത്രപ്രവർത്തകർ വിൽപനച്ചരക്കാണ് തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണെന്നും അവർ രൂപീകരിക്കുന്ന വികലമായ പൊതുജനാഭിപ്രായമാണ് ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുന്നതെന്നും ലേഖകൻ ഒരിടത്ത് പറയുന്നു. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

പ്രചാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രസിദ്ധ പത്രപ്രവർത്തകൻ പി. സായ്നാഥ് വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്ന വസ്തുതകളെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ നിരീക്ഷണം. പക്ഷേ, ഇവിടെ ലേഖകൻ പത്രപ്രവർത്തകരെ പ്രതികൂട്ടിൽ നിർത്തുന്നത് നസീറുൾപ്പെയുടെയുള്ളവരെ വെള്ളപൂശാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. നസീറും മൺദനിയും സുഫിയ മൺദനിയും സർഫറാസ് നവാസുമുൾപ്പെടെയുള്ളവരെപ്പറ്റി നിരന്തരം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തകരാണ്. അവർ മൊത്തം ആർക്കോവേണ്ടി കഥകൾ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന വിൽപ്പനച്ചരക്കുകളാണോ? കേരളത്തിലെ മൊത്തം പത്രപ്രവർത്തക സമൂഹത്തെ സംശയത്തിന്റെ നിഴലിൽ നിർത്താൻ ഒരു പത്രാധിപർ കൂടിയായ ലേഖകന് മന:സാക്ഷിക്കുത്തില്ലാതെ പോയി. കാരണം വ്യക്തം. പത്രപ്രവർത്തകരെ പഴിച്ചിട്ടായാലും മൺദനി ദമ്പതിമാരെയും നസീർ നയിക്കുന്ന വിധാസക സംഘത്തെയും ജനത്തിന് മുമ്പിൽ കളങ്കരഹിതരായി അവതരിപ്പിക്കണം. ജോലിയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയിലും വാർത്തകളോടുള്ള വസ്തുനിഷ്ഠസമീപനത്തിലും കേരളത്തിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷം പത്രപ്രവർത്തകർക്കും അസുയാർഹമായ ചരിത്രമാണുള്ളത്. കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും പത്രപ്രവർത്തകനെ പത്രബാഹ്യശക്തികൾ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ലേഖകൻ അക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തണം.

ലിബർഹാൻ കമ്മീഷൻ കുറ്റക്കാരായി കണ്ടെത്തിയ 68 പേർ സ്വതന്ത്രരാണെന്നും മുംബൈ ഭീകരാക്രമണത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കർക്കരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച പ്രതികൾ സ്വൈരവിഹാരം നടത്തുന്നുവെന്നും ലേഖകൻ പറയുന്നു. ശരിയാണ്. അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക തന്നെ വേണം. ഇക്കാര്യം പറയുമ്പോൾ ഭംഗ്യന്തരേണ ലേഖകൻ വാദിക്കുന്നത് നസീറിനെയും സുഫിയ മൺദനിയെയും മറ്റും ശിക്ഷിക്കാതെ സ്വതന്ത്രരായി വിടണമെന്നാണ്. ഈ ന്യായം വെച്ചു നോക്കിയാൽ എല്ലാ ഭീകരവാദികളുടെയും ക്രിമിനലുകളുടെയും പറുദീസയായി മാറും ഇന്ത്യ.

‘യഥാർഥ ഭീഷണികളുടെയും വെല്ലുവിളികളുടെയും നേരെ കണ്ണുചിമ്മി, പിറന്ന സമുദായത്തിന്റെ സാംസ്കാരികത്തനിമയുടെ നേരെ വെടിയുതിർക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവി നാട്യക്കാരെക്കുറിച്ച്’ ലേഖകൻ പരിതപിക്കുന്നുണ്ട്. ആരാണ് യഥാർഥത്തിൽ പിറന്ന സമുദായത്തിന് നേരെ മാത്രമല്ല, പിറന്ന രാഷ്ട്രത്തിനനേരെയും വെടിയുതിർക്കാത്തത്? തടിയന്റുവിടെ നസീറും കൂട്ടരും ഉൾപ്പെടുന്ന ചരിത്രശക്തികളും തരാതരം പോലെ മതേതരത്വത്തിന്റെ ആട്ടിൻതോലണിയുന്ന വർഗീയ-തീവ്രവാദ സംഘടനകളുമല്ലേ പിറന്ന സമുദായത്തിന്റെയും പിറന്ന നാടിന്റെയും മസ്തകം പിളർക്കാൻ ഒരുവെട്ടിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്? നാടിന്റെ ഹൃദയസ്ഥലികളിൽ ഇരുളിന്റെ മറവിൽ ഉഗ്രശേഷിയുള്ള ബോംബുകൾ സ്ഥാപിച്ച് മുങ്ങുന്ന ഇക്കൂട്ടർ രാഷ്ട്രത്തിന് മുമ്പിൽ ഒരു സമുദായത്തെ മുഴുവൻ അവഹേളിതരും വെറുക്കപ്പെട്ടവരുമാക്കുന്നു എന്നതല്ലേ പരമാർത്ഥം? യഥാർഥ ഭീഷണികളിൽ ഇന്ന് ഭീകരത പ്രഥമസ്ഥാനത്തല്ലേ? തീവ്രവാദം ഒരു വെല്ലുവിളിയേ അല്ലെന്നോ?

‘മൺദനി പഴയ മൺദനിയല്ല, അദ്ദേഹം ആപാദചൂഡം മാറി’ എന്നാണ് ഇപ്പോഴും സി.പി.എം.ന്റെ പല്ലവി. അദ്ദേഹം അണുവിട മാറിയിട്ടില്ല എന്നതിന്റെ നിദർശനമാണ് കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസ്താവനകൾ. താൻ ‘വേട്ടയാടപ്പെടാൻ’ കാരണം തന്റെ താടിയും തലപ്പാവുമാണെന്നും സുഫിയയുടെ പർദ്ദയാണ് പ്രശ്നമെന്നുമാക്കുകയാണ് അതിന്റെ രത്നചുരുക്കം. ഇത്തരത്തിൽ മത സമൂഹത്തിൽ വർഗീയമായ അനുഭാവ തരംഗമുണ്ടാക്കാനുള്ള വ്യഥാവ്യായാമത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ മൺദനി. മൺദനി ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം മുസ്ലിംലീഗ് സ്ഥാപകനായ ഖാഇദെമില്ലത്ത് ഇസ്മാഇൽ സാഹിബിന് താടി മാത്രമല്ല ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതാപ ചിഹ്നങ്ങളിലൊന്നായ തൂർക്കിത്തൊപ്പിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ രാഷ്ട്രവും ഇതരമതസ്ഥരും ബഹുമാനിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം കൈയിലിരിപ്പ് തന്നെയാണ്.

ഒ. അബ്ദുറഹിമാന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് ‘**സങ്കുചിതദേശീയത്വത്തിന്റെ ബലിയാടുകൾ**’ എന്നാണ്. സങ്കുചിതമല്ലാത്ത ദേശീയതയെ പോലും പരിഹസിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാവ് ഇങ്ങനെത്തന്നെ ശീർഷകം കൊടുക്കണം. **സ്വന്തം കാര്യം വരുമ്പോൾ മതേതരത്വം മഹത്തരമാകുകയും അസങ്കുചിത ദേശീയത സ്വീകാര്യമാവുകയും ജനാധിപത്യം അത്യുത്തമമാകുകയും ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക് പതിവാണു്.** പക്ഷേ, അവരുടെ ഹൽഖാ ക്ലാസുകളിൽ അധ്യാതാക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് മതേതരത്വവും ജനാധിപത്യവും ദേശീയതയുമെല്ലാം ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്കാർക്ക് വർജ്യമാണെന്നാണ്. അവയ്ക്ക് അസ്പഷ്ടത കൽപ്പിക്കണമെന്നാണ്. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി മാത്രമല്ല എൻ.ഡി.എഫും ‘യഥാർഥ’ മൺദനിയും ഈ മാദുദിയൻ-ബുത്തുബ് ചിന്താസരണി മനസിലാവാഹിച്ചവരാണ്. ഇവരുടെയെല്ലാം ഐഡിയോളജി ഒന്നാണ്. ഈ ഐഡിയോളജി ഇന്ത്യയിൽ എങ്ങനെ നടപ്പിൽ വരുത്താം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ഇവർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളൂ.